

Зазначений сервіс - офіційного чат-боту ДМСУ «Нелегальний мігрант» у месенджерах Viber та Telegram надасть змогу оперативно встановлювати факти ймовірного порушення міграційного законодавства, який здатен залучити до співпраці з ДМС якомога ширше коло осіб та позитивно вплинути на отримання інформації відносно незаконних мігрантів в умовах воєнного стану.

1. Рижков Е.В., С.А. Рижкова Нелегальна міграція як чинник загрози національній безпеці України//Міжнародна та національна безпека: теоретичні і прикладні аспекти: матер. III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 15 бер. 2019 р.). Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2019. С. 226-227.

2. Показники діяльності ДМС за 2022 рік URL: https://dmsu.gov.ua/assets/files/statistic/year/2022_12.pdf.

3. Публічний звіт Голови Державної міграційної служби України за результатами роботи у 2022 році URL: <https://dmsu.gov.ua/news/dms/13779.html>.

4. Рижков Е.В., С.А. Рижкова Інформаційно-комунікаційна складова взаємодії поліції з населенням в контексті стратегії розвитку системи МВС // Актуальні питання протидії злочинності у сучасних умовах: вітчизняний та зарубіжний досвід: матер. II Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 15 березня 2018 року). Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2018. - С. 310-314.

5. Рижков Е.В., Рижкова С.А. Діджиталізація державної міграційної служби України як фактор зменшення корупційних ризиків //Дискусійні питання застосування антикорупційного законодавства: матер. II Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 17 листоп. 2020 р.). Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2020. - С. 150-154.

6. Державна міграційна служба URL: <https://dmsu.gov.ua/>.

УДК 351.86

DOI: 10.31733/17-03-2023-256-257

Ігор ЧОБОТЬКО

старший викладач кафедри фізичного виховання та тактико-спеціальної підготовки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

УПРАВЛІННЯ У ГАЛУЗІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Управління у галузі національної безпеки є складним та відповідальним процесом, який має на меті забезпечення безпеки держави та її громадян від загроз з зовнішньої та внутрішньої сторони. Управління у цій галузі передбачає взаємодію між різними державними та недержавними структурами, а також іншими зацікавленими сторонами. Відповідає за забезпечення захисту державних інтересів, територіальної цілісності та суверенітету країни, а також захисту життя та здоров'я громадян, їхніх прав та свобод. Держава має відповідальність за забезпечення безпеки своїх громадян та захист їх прав та свобод. Управління у галузі національної безпеки включає в себе розробку та впровадження стратегій та планів дій з попередження та відповіді на загрози. Це також охоплює розробку та впровадження законодавчих актів, які сприятимуть забезпеченню національної безпеки [1].

Управління у галузі національної безпеки включає наступні аспекти:

Розробка та впровадження стратегій та планів дій з попередження та ліквідації загроз національній безпеці, а також забезпечення безпеки відповідно до потреб та можливостей держави.

Виявлення та аналіз потенційних загроз національній безпеці з міжнародного рівня та розробка відповідних заходів щодо їх запобігання та подолання.

Координація та співпраця між різними державними та недержавними структурами, такими як правоохоронні органи, військові служби, митні та прикордонні служби, а також громадські організації та експертні групи.

Здійснення контролю за додержанням законів та інших нормативно-правових актів з питань національної безпеки, в тому числі забезпечення прав і свобод громадян.

Забезпечення безпеки державних інформаційних ресурсів та кібербезпеки.

Взаємодія з міжнародними організаціями з питань національної безпеки та участь в роботі міжнародних форумів.

Розробка та впровадження заходів щодо захисту національної економіки та

фінансової системи від зовнішніх та внутрішніх загроз.

Проведення аналізу та прогнозування ситуації в галузі національної безпеки та розробка заходів щодо її забезпечення.

Організація та проведення тренувань, навчань [2].

Управління у галузі національної безпеки передбачає роботу з такими державними структурами, як Міністерство оборони, Міністерство внутрішніх справ, Служба безпеки, Міністерство закордонних справ та іншими відомствами. Кожна з цих структур має свої функції та завдання у забезпеченні національної безпеки.

Окрім державних структур, управління у галузі національної безпеки включає взаємодію з недержавними структурами, такими як приватні фірми, громадські організації та активісти. Ці структури можуть бути важливими джерелами інформації про можливі загрози національній безпеці та сприяти забезпеченню безпеки громад. Одним з найважливіших елементів управління у галузі національної безпеки є аналіз та оцінка ризиків та загроз. Це включає в себе збір та аналіз інформації про потенційні загрози та ризики для державної безпеки, а також оцінку їх потенційного впливу на державу та її громадян.

Для забезпечення ефективного управління у галузі національної безпеки потрібно використовувати комплексний підхід, який включає в себе різні аспекти, такі як політичні, економічні, військові, правові та інформаційні. Також передбачає розробку та впровадження стратегій та планів дій з попередження та ліквідації загроз, а також забезпечення безпеки відповідно до потреб та можливостей держави. Важливо також мати механізми для виявлення та аналізу потенційних загроз, в тому числі з міжнародного рівня.

Розробка та впровадження ефективних стратегій та планів дій є ще одним важливим елементом управління у галузі національної безпеки. Це включає в себе розробку та впровадження стратегій з попередження та реагування на загрози, а також розробку планів дій для різних сценаріїв, включаючи надзвичайні ситуації та конфлікти [3].

Співпраця та координація між різними державними та недержавними структурами є також важливим елементом управління у галузі національної безпеки. Це включає в себе співпрацю та координацію між різними міністерствами та відомствами, а також залучення до процесу управління представників громадськості, наукових та експертних груп. Управління у галузі національної безпеки має на меті забезпечити захист національних інтересів держави, збереження територіальної цілісності, гарантування безпеки громадян та інших осіб, які перебувають на території держави, а також захист економічних та політичних інтересів.

1. Кормич Б. А. Інформаційна безпека : організаційно-правові основи : навчальний посібник / Б. Кормич. – К. : Кондор, 2004. – 382 с.

2. Жарков В. О. Впровадження цілей сталого розвитку в державну політику і управління в галузі національної безпеки. – 2020. – С. 58.

3. Ситник Г. П. Державне управління у сфері національної безпеки (концептуальні та організаційно-правові засади): Підручник К.: НАДУ, 2012. – 544 с.

УДК 351.74/.76

DOI: 10.31733/17-03-2023-257-259

Максим ШЕВЯКОВ

старший викладач кафедри
адміністративного права, процесу
та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАВОСУБ'ЄКТНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ПІД ЧАС ПРОФІЛАКТИКИ ПРАВОПОРУШЕНЬ У СФЕРІ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ І ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ

Перш за все, поліція - орган державної влади, який безпосереднього займається профілактикою деліктів, у тому числі у сфері громадського порядку, також не менш важливою задачею професії є охорона прав і свобод людини. Тобто, найбільша цінність в